

Si adoperi quindi

se la parola termina per vocale		se la parola termina per consonante			
Mio	- <i>m</i>	<i>im</i>	<i>im</i>	<i>um</i>	<i>üm</i>
Tuo	- <i>n</i>	<i>in</i>	<i>in</i>	<i>un</i>	<i>ün</i>
Suo	- <i>si si su sü</i>	<i>i</i>	<i>i</i>	<i>u</i>	<i>ü</i>
Nostro	- <i>miz mız muz müz</i>	<i>imiz</i>	<i>ımız</i>	<i>umuz</i>	<i>ümüz</i>
Vostro	- <i>niz niz nuz nüz</i>	<i>iniz</i>	<i>ınız</i>	<i>unuz</i>	<i>ünüz</i>
Loro	- <i>si si su sü</i>	<i>i</i>	<i>i</i>	<i>u</i>	<i>ü</i>

NOTA - Per distinguerlo dal pronome *suo*, si deve far precedere alla cosa posseduta l'aggettivo *di loro* - *onların*.

Es.: *Il loro babbo: onların babası; i loro babbi: babaları.*

Per il plurale si aggiunge la terminazione plurale *lar - ler* fra il nome e la particella.

Es.: (Padre) Baba

mio	(padre)	Babam
tuo	"	Baban
suo	"	Babası
nostro	"	Babamız
vostro	"	Babanız
loro	"	Babası

cfr. sopra la Nota.

nostri (padri) Babalarımız

(Libro) Kitap

mio	(libro)	Kitabım
tuo	"	Kitabın
suo	"	Kitabı
nostro	"	Kitabımız
vostro	"	Kitabınız
loro	"	Kitabı

cfr. sopra la Nota.

miei (libri) Kitaplarım

(Madre) Anne

mia	(madre)	Annem
tua	"	Annen
sua	"	Annesi
nostra	"	Annemiz
vostra	"	Anneniz
loro	"	Annesi

nostre (madri) Annelerimiz

(Amico) Dost

mio	(amico)	Dostum
tuo	"	Dostun
suo	"	Dostu
nostro	"	Dostumuz
vostro	"	Dostunuz
loro	"	Dostu

miei (amici) Dostlarım